

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาจากการตรวจคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ขึ้นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในท้องที่สำนักงานสรรพากรภาค 8” จะใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีที่ดี เกณฑ์การพิจารณาคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นแนวทางในการศึกษา

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

1) แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีที่ดี (ไพจิตร โรจนวานิช, ชุมพร เสนไสยและสาโรช ทองประคำ, 2546)

รัฐจะต้องเลือกสรรภาษีอากรที่มีลักษณะที่ดีมาใช้จัดเก็บภาษีจากรายกรหรือประชาชน ซึ่งก่อให้เกิดผลทางการจัดเก็บภาษีในทางบวกมากกว่าทางลบ และไม่ควรมีภาษีอากรมากประเภทจนเกินไป ภาษีอากรที่รัฐนำมาใช้เป็นเครื่องมือบังคับจัดเก็บจากรายกรแบ่งออกเป็นภาษีทางตรง (Direct Tax) คือภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีที่เก็บจากกองมรดก ภาษีที่เก็บจากเงินได้ ภาษีที่เก็บจากทรัพย์สิน และภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) คือภาษีที่ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ง่าย เช่น ภาษีที่เก็บจากสินค้าหรือบริการ ภาษีที่เก็บจากการบริโภค ภาษีที่เก็บจากการนำเข้าสินค้าเข้าประเทศหรือส่งออก ลักษณะภาษีอากรที่ดีควรมีความเป็นธรรม มีความแน่นอนและชัดเจน มีความสะดวก มีประสิทธิภาพ มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ อำนวยรายได้และมีความยืดหยุ่น โดยการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรจะต้องมีการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม เสมอภาค มีความแน่นอนและชัดเจน มีที่มาและที่ไปบนพื้นฐานของกฎหมายหรือระเบียบที่ออกมาถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ใช่กำหนดจำนวนภาษีขึ้นตามอำเภอใจโดยปราศจากมูลฐานหรือหลักฐานและหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง ซึ่งการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรจะต้องมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงแก้ไขมาตรการต่าง ๆ ให้ทันเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

2) เกณฑ์การพิจารณาคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการคืนเงินภาษีอากร พ.ศ. 2539)

การพิจารณาคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับรายที่ติดเกณฑ์หรือเข้าลักษณะต้องตรวจ ให้ดำเนินการวิเคราะห์แบบๆ หรือตรวจสอบหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่าย และหรือหลักฐานการเสียภาษีทุกรายก่อนคืนภาษี

สำหรับรายที่ไม่เข้าลักษณะต้องตรวจ ให้ดำเนินการดังนี้

(2.1) กรณีเงินที่ขอคืนไม่เกิน 2,000 บาท ให้สั่งคืนได้ทันทีโดยไม่ต้องทำการวิเคราะห์แบบฯ เมื่อสั่งคืนแล้ว จึงให้ผู้ตรวจการวิเคราะห์แบบฯ และหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายและหรือหลักฐานการเสียภาษีตามวิธีที่กรมสรรพากรกำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

(2.2) กรณีเงินที่ขอคืนเกิน 2,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ให้ทำการวิเคราะห์แบบฯ และสั่งคืนทันที เมื่อสั่งคืนแล้วจึงผู้ตรวจหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายและหรือหลักฐานการเสียภาษีตามวิธีที่กรมสรรพากรกำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

(2.3) กรณีเงินที่ขอคืนเกิน 10,000 บาท ให้ทำการวิเคราะห์แบบฯ และสั่งคืนทันที เมื่อสั่งคืนแล้ว จึงตรวจหลักฐาน การหักภาษี ณ ที่จ่ายและหรือหลักฐานการเสียภาษีทุกราย เว้นแต่ผู้หักภาษี ณ ที่จ่ายเป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น สถาบันการเงิน หรือผู้ที่อธิบดีเห็นสมควร ไม่ต้องตรวจหลักฐานดังกล่าว

3) หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร, 2550)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเก็บจากบุคคลธรรมดา ผู้มีเงินได้ทุกประเภทที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีตามกฎหมาย โดยคำนวณจากเงินได้พึงประเมินตลอดทั้งปีภาษี(ปีปฏิทิน) หักรายการเงินได้ที่ได้รับยกเว้นได้แก่ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนที่เกิน 10,000 บาท เงินสะสมกบข. เงินสะสมกองทุนสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน ผู้มีเงินได้อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป 190,000 บาท เงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน แล้วหัก ค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนต่างๆ ที่กฎหมายให้หัก เมื่อได้เงินได้สุทธิเท่าใดแล้ว คำนวณภาษีจากเงินได้สุทธิตามอัตราที่กฎหมายกำหนด

(3.1) ประเภทของเงินได้พึงประเมินที่ใช้เป็นฐานในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบ่งออกเป็น 8 ประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1	เงินได้จากการจ้างแรงงาน
ประเภทที่ 2	เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือการรับทำงานให้
ประเภทที่ 3	เงินได้จากค่าแห่งกู้ดวิลล์หรือค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น
ประเภทที่ 4	เงินได้ที่เป็นดอกเบี้ย เงินปันผล
ประเภทที่ 5	เงินได้ที่เป็นค่าเช่า
ประเภทที่ 6	เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ
ประเภทที่ 7	เงินได้จากการรับเหมา
ประเภทที่ 8	เงินได้จากการประกอบธุรกิจการพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่งและเงินได้อื่นๆ นอกจากที่ระบุไว้ในประเภทที่ 1 ถึง 7

(3.2) การหักค่าใช้จ่าย ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นั้นกฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายโดยกำหนดให้เงินได้แต่ละประเภทสามารถหักค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนออกก่อนดังนี้

เงินได้ประเภทที่ 1 และ 2 กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของเงินได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60,000 บาท

เงินได้ประเภทที่ 3 กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้เฉพาะเงินได้ที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ โดยหักเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของค่าแห่งลิขสิทธิ์แต่ไม่เกิน 60,000 บาท

เงินได้ประเภทที่ 4 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

เงินได้ประเภทที่ 5 ถึง 8 กฎหมายยอมให้เลือกหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร หรือหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามอัตราที่กฎหมายกำหนดของเงินได้แต่ละประเภท

(3.3) การหักค่าลดหย่อน เงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วยังได้รับการหักค่าลดหย่อนได้อีก ก่อนนำเงินได้สุทธิที่ได้ไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับค่าลดหย่อนที่ยอมให้หักมีดังนี้

- ค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้
- ค่าลดหย่อนคู่สมรส
- ค่าลดหย่อนบุตร
- ค่าลดหย่อนบุพการี ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด
- ค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต
- เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
- ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างที่อยู่อาศัย
- เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
- บริจาคสนับสนุนการศึกษา
- เงินบริจาคสนับสนุนการกีฬา
- เงินบริจาคทั่วไป

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทบทวนผลการศึกษา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปผลดังต่อไปนี้

มลฤดี เขาวนพูนผล (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินได้จาก

เงินเดือนหรือค่าจ้างจากนายจ้างและเงินได้ประเภทอื่นซึ่งได้คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การกรอกข้อมูลเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ประจำปีด้วยตนเอง โดยจะไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีในเดือนมีนาคมของทุกปีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายและรายการลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับปีภาษี 2544 จำนวนภาษีที่ต้องชำระในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1,001 - 5,000 บาท ส่วนปัญหาการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปัญหาเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และปัญหาเกี่ยวกับการขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับการกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วนิสรา สุวรรณมงคล (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่ามีการยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ตจากการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร โดยส่วนใหญ่ทราบว่ากรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถยื่นผ่านอินเทอร์เน็ตได้ โดยผู้เสียภาษีที่เคยยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตพอใจมากในเรื่องสามารถยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตได้ทุกประเภทภาษี และสามารถยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้หลังเวลา 16.30 ถึง 22.00 ของทุกวันช่วงกำหนดเวลาของการยื่นแบบปกติ ส่วนผู้เสียภาษีที่ไม่เคยยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ทราบแต่ไม่แน่ใจว่าการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจะสมบูรณ์เหมือนกับการยื่นแบบ ณ สรรพากรพื้นที่สาขา โดยส่วนใหญ่เห็นว่ากรมสรรพากรควรมีการปรับปรุงในเรื่องการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขในการยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้เสียภาษีเห็นด้วยกับปัญหา เรื่อง การเข้าไปใช้บริการการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตช้า มีความยุ่งยากกรณีมีภาษีต้องชำระเนื่องจากต้องทำความตกลงกับธนาคารที่เข้าร่วมโครงการก่อน เพื่อชำระภาษีโดยการ โอนเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ได้รับใบเสร็จรับเงินทันที ทำให้เกิดความไม่มั่นใจหากระบบไม่ได้รับข้อมูล ไม่สามารถขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ได้ มีความยุ่งยากในเรื่องขั้นตอนการใช้บริการ และไม่มั่นใจในความปลอดภัยในการเก็บความลับของข้อมูล และด้านพฤติกรรมในการเลือกยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่า ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่เห็นว่าในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการให้บริการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต เนื่องจากการเพิ่มทางเลือกให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกมากขึ้น และเห็นว่าจะใช้บริการในครั้งต่อไป ส่วนผู้เสียภาษีที่มีความเห็นว่าจะไม่ใช้บริการในครั้งต่อไป ส่วนใหญ่ไม่มั่นใจในระบบการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต

บุษรากร สุขน้อย (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในการยื่นขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางอินเทอร์เน็ตของประชากรในกรุงเทพมหานคร” จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีสถานภาพโสด อาชีพพนักงานบริษัทห้างร้าน มีระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวนเงินที่ขอคืนภาษีจำนวนต่ำกว่า 5,000 บาท โดยรู้จักการยื่นแบบขอคืนภาษีทางอินเทอร์เน็ตจากโทรทัศน์ ซึ่งจะยื่นแบบในเดือนมีนาคมและใช้บริการขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นจำนวน 1 ครั้ง สำหรับความพึงพอใจในการยื่นขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางอินเทอร์เน็ต ของประชาชนในกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยด้านบริการ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านช่องทางการให้บริการ และด้านกระบวนการให้บริการ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การยื่นขอคืนภาษีเงินได้ทางอินเทอร์เน็ตทำให้สะดวกกว่าไปยื่นที่สำนักงานสรรพากร การยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตไม่เสียค่าใช้จ่ายในการสมัครหรือขอใช้บริการในแต่ละครั้ง การใช้บริการอินเทอร์เน็ตสามารถให้บริการได้ทุกที่ที่มีอินเทอร์เน็ต ความถูกต้องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์คำนวณภาษี และการไม่ต้องไปติดต่อที่กรมสรรพากรตามลำดับ ส่วนด้านการส่งเสริมการให้บริการ และบุคลากรมีระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่การประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง และด้านการส่งบุคลากรมีฝ่ายสนับสนุนการให้บริการขอคืนภาษีทางอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพสูง สิ่งที่ต้องปรับปรุงด้านการส่งเสริมการให้บริการและบุคลากรควรทำการเพิ่มการให้บริการตอบปัญหาและการให้ข้อมูลเพิ่มเติมโดยการเพิ่มคู่มือโทรศัพท์ในการให้บริการ การเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการตอบปัญหา ตลอดจนการเพิ่มสื่อโฆษณาที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มากยิ่งขึ้น สำหรับด้านบุคลากรนั้น เจ้าหน้าที่ควรจะมีมนุษยสัมพันธ์และความรู้ในการแก้ไขปัญหาและให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้

สุมาลี เกตะมะ (2548) ศึกษาและวิเคราะห์ถึงประเด็นความผิดที่พบจากการตรวจสอบสภาพกิจการของเจ้าหน้าที่ทีมกำกับดูแล สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ซึ่งได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนมกราคม 2546 ถึง ธันวาคม 2546 โดยได้ศึกษาข้อมูลจากการปฏิบัติงานการตรวจสอบสภาพกิจการของทีมกำกับดูแลที่ 1, ทีมกำกับดูแลที่ 2 ทีมกำกับดูแลที่ 3 และทีมกำกับดูแลที่ 4 ประกอบการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแฟ้มรายชื่อผู้ประกอบการที่ได้ทำการตรวจสอบในปี 2546 ของเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้นจำนวน 40 คน รวมผู้ประกอบการทั้งสิ้นจำนวน 1,132 ราย โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากรายงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสภาพกิจการของผู้ประกอบการในช่วงการศึกษาดังกล่าว ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ พบว่าจากจำนวนผู้ประกอบการที่ทีมกำกับดูแลทำการตรวจสอบสภาพกิจการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 863 รายคิดเป็นร้อยละ 70.23 และผู้ประกอบการที่มีได้จดทะเบียนภาษีมูลค่า

จำนวน 269 รายเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 29.77 โดยจากผลการรวบรวมข้อมูลพบว่า มีผู้ประกอบการที่พบ
 ความผิดทั้งสิ้นจำนวน 284 ราย แยกเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 214 ราย
 และผู้ประกอบการที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 70 ราย ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ผลการตรวจ
 จำแนกตามประเภทธุรกิจจะพบว่ากิจการที่พบความผิดมากที่สุดได้แก่กิจการประเภทรับเหมา
 ก่อสร้างและอันดับสองรองลงมาคือกิจการผลิตและจำหน่ายอาหารสำเร็จรูป ซึ่งประเด็นความผิดที่
 ตรวจพบจะแบ่งได้ทั้งสิ้นแยกเป็นประเด็นที่ตรวจพบจำนวน 11 ประเด็น ซึ่ง 5 อันดับแรกได้แก่
 ประเด็นยอดขายขาด ประเด็นมีภาษีซื้อต้องห้าม ประเด็นจัดทำรายงานผิด ประเด็นมีสินค้าขาดจาก
 รายงานสินค้าและวัตถุดิบ และประเด็นไม่ออกใบกำกับภาษี โดยกิจการที่พบประเด็นยอดขายแจ้ง
 ไขขาดมากที่สุดได้แก่กิจการประเภทขายทอง ทองรูปพรรณ ขายเครื่องเพชรพลอย เครื่องใช้
 สำนักงาน กิจการที่พบประเด็นความผิดจากภาษีซื้อต้องห้ามมากที่สุดได้แก่กิจการขายแก๊สหุงต้ม
 ผลิตเครื่องเรือน ผลิตสินค้าที่ใช้ในการก่อสร้าง ผลิตและส่งออกเครื่องประดับ กิจการที่พบประเด็น
 ความผิดจากการทำรายงานมากที่สุดคือกิจการขายทอง ทองรูปพรรณ ขายเครื่องใช้สำนักงาน ขาย
 อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ผลิตส่งออกเครื่องประดับ กิจการที่พบประเด็นความผิดจากสินค้าเกินจาก
 รายงานสินค้าและวัตถุดิบมากที่สุดคือ กิจการประเภท กิจการขายบุหรี น้ำอัดลม เครื่องดื่ม ประเด็น
 ความผิดจากสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบคือกิจการประเภทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป และ
 ประเด็นความผิดไม่ออกใบกำกับภาษีมากที่สุดคือกิจการประเภทขายยางรถยนต์ ซึ่งผลการศึกษาที่
 ได้จะเห็นได้ว่าประเด็นความผิดที่พบจากการตรวจสอบสภาพกิจการแต่ละรายอาจมีประเด็นความ
 ผิดพลาดหลายประเด็น ซึ่งแสดงถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่ยังไม่ถูกต้อง โดยในทาง
 ปฏิบัติตามแนวทางการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการบุคลากรหรือ
 เจ้าหน้าที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่ตนดูแล มีการเตรียมตัวศึกษาหาข้อมูลของผู้ประกอบการแต่
 ละประเภทกิจการเพื่อสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจ
 เกิดขึ้นตามมาภายหลังซึ่งอาจก่อให้เกิดภาษีย้อนหลัง ซึ่งจะเป็นภาระกับผู้ประกอบการ และหากลด
 ประเด็นความผิดดังกล่าวได้จะทำให้การกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการ
 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น